

Jana Burešová

ČERTOVSKÉ POHÁDKY O BYLINKÁČÍCH

Ilustrace
Alena Schulz

Čertovské pohádky o bylinkách

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Jana Burešová
Čertovské pohádky o bylinkách – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Jana Burešová

ČERTOVSKÉ POHÁDKY O BYLINKÁČH

Ilustrovala
Alena Schulz

 P R E S S

ČILILINK!
POHÁDKA ZAČÍNÁ...

JAK BOLŠEVNÍK ČAROVAL

Čert Bolševník byl už v důchodu, ale v pekle se mu žít nechtělo. O společnost nestál, a v pekle neměl klid, který si tolik přál. Neustále tam kolem něj pobíhali malí čertíci a on byl z toho nevrlý. Usoudil, že na zemi bude mít více klidu. Usídlil se proto v jedné polorozpadlé chatrči, kde už nejméně sto let nikdo nebydlel. Nečekal ale, že to u lidí vyvolá takovou pozornost. Když zjistili, že tu někdo bydlí, byli zvědaví a chtěli se se svým sousedem seznámit a často mu klepali na dveře. Bolševník, aniž by otevřel, spustil: „Nemám, nedám, nevím.“ „Nic nechci, jdu jen na kus řeči,“ říkali lidé. „Nemám, nedám, nevím,“ odpovídal stále to samé, a tak kdokoli zaklepal na dveře, slyšel jen tahle tři slova. „Ale ne, špatně jste mě pochopil, já

jsem se jen přišel zeptat, jak se jmenujete, a prohodit pár slov," říkali pak často překvapení lidé. „Jsem Bolševník," a potom už na každou další otázku odpovídal jen svoje oblíbené: „Nemám, nedám, nevím." Když to tak šlo stále dokola a nikoho nepřivítal jinak, lidé si o něm začali povídat, že je mrzout. Místo aby mu dali pokoj, chodili k němu klepat na chatrč a bavili se tím, jak odpovídá stále to samé, jak kafemlejek. „Jeden nemůže mít ani chvilku klidu," mrmal si pro sebe Bolševník. „Co naplat, musím se tu nějak zamaskovat," řekl si zadumaně a přemýšlel nad kouzlem, které by mohlo pomoci. Nic ho nenapadlo, a tak začal listovat v pekelné knížce, kterou

